

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/275/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413204719
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6413204719.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľa E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. Z. XXX/XX, J. G. I., proti odporkyni A. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. V. XX/X, J. G. I., o zníženie vyživovacej povinnosti, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 4C/63/2013-20 zo dňa 13. 05. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyni zo sumy 113 € mesačne na sumu 40 € mesačne s odôvodnením, že od 08. 04. 2013 je evidovaný na úrade práce a nebola mu priznaná podpora v nezamestnanosti.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci dospel k záveru, že pri určení výživného musí súd prihliadať nielen na odôvodnené potreby oprávneného a na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ale na tieto schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; a rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Mal zato, že v čase rozhodovania na strane navrhovateľa neexistujú dôvody, pre ktoré by bolo potrebné znížiť jeho vyživovaciu povinnosť, keď navrhovateľ sám zavinil, že v súčasnej dobe nepoberá dávky v nezamestnanosti, pretože v období od 13.03.2010 do 12.03.2013 neplatil poistenie v nezamestnanosti, čím nesplnil podmienky vzniku nároku na dávku v nezamestnanosti. Naopak, odporkyňa je naďalej študentkou denného štúdia strednej školy, z objektívnych dôvodov nie je schopná sama sa živiť a je odkázaná práve na výživu navrhovateľa - otca, ktorý vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav je schopný zamestnať sa a plniť si svoju prvoradú povinnosť, ktorou je povinnosť vyživovacia.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní. Nakoľko odporkyňa mala vo veci úspech, avšak trovy konania si neuplatnila, súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, ktorý nesúhlasil s odôvodnením súdu, pretože podľa neho nebola zohľadnená jeho

skutočná finančná situácia. Namietal, že bolo prihladené na príjmy z minulosti, ktoré t. č. už tretí mesiac nemá. Výška odmeny za vykonanú prácu - za brigádu, ktorú poberal je podľa neho veľmi nízka a nepokryje ani výšku výživného. Keďže je stále evidovaný na úrade práce, nie je schopný zabezpečovať ani svoje základné životné potreby. Navrhol, aby odvolací súd „prehodnotil rozhodnutie okresného súdu, aby si mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči dospelým deťom“.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že s rozhodnutím okresného súdu súhlasí. Namietala, že za situáciu, do akej sa jej otec dostal nezodpovedá. Ona, ako študentka Strednej odbornej školy v Slovenskej Ľupči, je odkázaná na jeho výživu, t. č. sa jej výdavky v súvislosti s nákladmi na školu zvýšili a od 01. 09. 2013 bude bývať na internáte. V prípade, ak by došlo k zníženiu výživného, nebolo by len v silách jej matky, aby študovala.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd náležite zistil skutkový stav a na základe neho rozhodol vecne správne v súlade s platnou právnou úpravou.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktorým súd návrh navrhovateľa na zníženie vyživovacej povinnosti voči odporkyňi zamietol, v ktorom stručne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, na základe akých skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri vyhodnotení skutkového stavu riadil, a teda spĺňa podmienky ust. § 157 ods. 2 O. s. p.. Na dôvody v ňom uvedené odvolací súd v podrobnostiach odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, aj vzhľadom na podané odvolanie navrhovateľa dodáva nasledovné :

Navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné okolnosti, ktoré by neboli predmetom prvostupňového konania, resp. ktoré by prvostupňový súd pri svojom rozhodnutí nezohľadnil. Odvolací súd teda opätovne odkazuje na odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, ktorý v odôvodnení poukázal na to, že o zmene vyživovacej povinnosti je nevyhnutné prihladiť na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, vrátane toho, ak sa povinný, teda navrhovateľ, vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, pretože sám zavinil, že v období od 13. 03. 2010 do 12. 03. 2013 neplatil poistenie v nezamestnanosti, čím nespĺnil podmienku nároku na dávku v nezamestnanosti. Okolnosti, že v súčasnej dobe mu bola priznaná iba dávka v hmotnej núdzi vo výške 62,50 €, teda spôsobil výlučne navrhovateľ, a je vylúčené, aby zodpovednosť za jeho súčasnú situáciu zdieľala odporkyňa, ktorá je študentkou denného štúdia strednej školy, a teda z objektívnych dôvodov nie je schopná sama sa živiť. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na to, že v súčasnej dobe nemá dostatok finančných prostriedkov ani na zabezpečenie svojich základných životných potrieb je nevyhnutné zdôrazniť, že u povinnej osoby sú pri určení vyživovacej povinnosti rozhodujúce objektívne reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Povinnosť obidvoch rodičov starať sa o výživu detí je odrazom zásady, podľa ktorej sa na zabezpečení osobných potrieb a výživy dieťaťa podieľajú obaja rodičia podľa svojich objektívnych možností a schopností, v ktorých sa zohľadňuje i vzdelanie, zdravotný stav, event. iné, relevantné skutočnosti, ktoré majú vplyv na ich sociálny status a materiálne a finančné zázemie, a podľa pomeru ich zárobkov (finančného príjmu) a z celkovej finančnej a sociálnej situácie. Prvostupňový súd konštatoval, že u navrhovateľa ide o rodiča, ktorý je zdravý a schopný zamestnať sa, a aj s prihladením na dosiaľ dosiahnuté vzdelanie je jeho prvoradou povinnosťou zamestnať sa a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá je povinnosťou prvoradou, ktorej je poskytovaná aj náležitá zákonná ochrana.

Prvostupňový súd preto správne právne odôvodnil prečo návrhu nevyhovel, keď konštatoval, že neboli naplnené podmienky pre zmenu - zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni a návrh v celom rozsahu zamietol.

Vzhľadom na tieto dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa, a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto odôvodnení rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol. Odporkyňa i napriek tomu, že bola v odvolacom konaní úspešná, si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila. Odvolací súd preto rozhodol, že účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.